

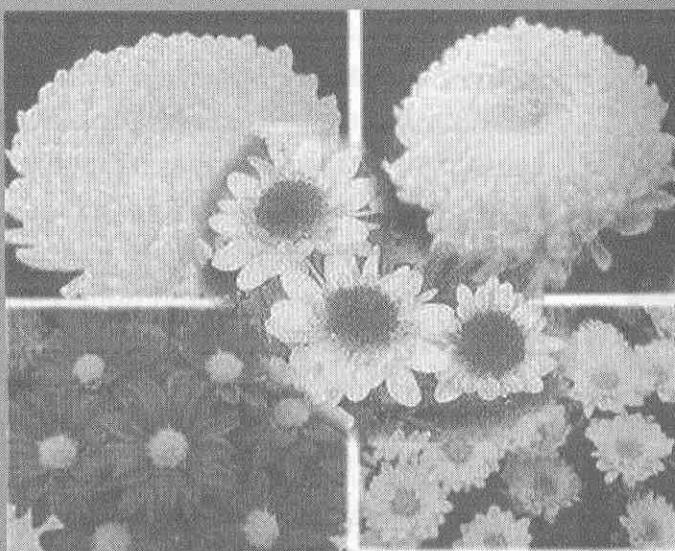
การผลิตและคุณภาพของเบญจมาศ

ในอุปกรณ์วังน้ำเยี่ยง จังหวัดนครราชสีมา

สาขาวิชาเทคโนโลยีการผลิตพืช สำนักวิชาเกษตรโนโนโลยีการเกษตร
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีศรีนครินทร์

นางสาวสุภารดี สงเคราะห์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เรณู ขำเลิศ
และ ดร.อัศจรรย์ สุขรุ่ง

เบญจมาศ (Chrysanthemum) เป็นไม้เนื้ออ่อน (herbaceous) ที่ชอบขึ้นกลางแจ้ง มีทั้งประเพทที่เป็นไม้ล้มลุก และยืนต้น นิยมปลูกเลี้ยงและนำมาใช้งานกันอย่างแพร่หลาย ทั้งในและต่างประเทศ เนื่องจากเป็นไม้ดอกที่มีรูปทรงสวยงาม สีสันสดใส ปลูกได้ง่าย และมีความหลากหลายของพันธุ์ ตลอดจนเป็นไม้ดอกที่สามารถกำหนดเวลาบานของดอกได้ออกด้วย ด้วยเหตุที่เบญจมาศมีความแตกต่างกันทั้งลักษณะของต้นใบ และดอก จึงมีผู้นิยมนำปลูกเป็นไม้ประดับ ใช้คลุมดิน ตามแนวทางเดินหรือปูกริมรั้ว และยังสามารถใช้เป็นไม้ประดับภายในอาคารได้เป็นอย่างดี สำหรับในประเทศไทย ส่วนใหญ่ปลูกเพื่อตัดดอกเป็นการค้า เบญจมาศเป็นไม้ตัดดอกที่มีมูลค่าการผลิตติดอันดับ 1 ใน 4 ของไม้ตัดดอกทั่วโลก มีการซื้อขายปริมาณมากเป็นอันดับ 2 รองจากกุหลาบใน

ตลาดประมูลอัลเมีย ประเทศไทยเนชอร์แลนด์ ประเทศไทยได้ สเปน อิสราเอล สหรัฐอเมริกา และญี่ปุ่น (กรมส่งเสริมการเกษตร, 2541) สำหรับประเทศไทยมีแหล่งผลิตที่สำคัญ คือ จังหวัดเชียงใหม่ เชียงราย นนทบุรี สุราษฎร์ธานี สงขลา ยะลา อุบลราชธานี อุดรธานี นครราชสีมา และหนองคาย พื้นที่เพาะปลูกรวมประมาณ 1,667 ไร่ ผลผลิตรวมทั้งประเทศไทย 2,980.28 ตัน ซึ่งในจังหวัดนครราชสีมา มีพื้นที่การปลูกเบญจมาศ รวม 459 ไร่ มีปริมาณการผลิตถึง 1,425.68 ตัน (ระบบสารสนเทศการผลิตทางด้านการเกษตร, 2548) โดยเฉพาะที่อำเภอจังหวัดเชียงใหม่ การปลูกเบญจมาศมากที่สุด เนื่องจากเป็นที่สูงและอากาศเย็นตลอดปี มีการแบ่งกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกเบญจมาศเป็น 4 กลุ่ม ซึ่งมีสมาชิกผู้ปลูกเบญจมาศทั้งหมด 199 คน พื้นที่การผลิตเบญจมาศประมาณ 300 ไร่ ปริมาณการผลิตประมาณ 350 กิโลกรัมต่อวัน ซึ่งปัจจุบันมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นตามลำดับ และมีส่วนในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเป็นอย่างมาก อย่างไรก็ตาม เบญจมาศที่ผลิตได้ไม่พอเพียงกับความต้องการของผู้บริโภค และยังมีคุณภาพดี เนื่องจากมีสีสดใส และมีอายุการปักเจกันสั้น เป็นต้น

จากการดำเนินโครงการสั่งความเข้มแข็งของชุมชนและเศรษฐกิจฐานรากในตำบลไทยสามัคคี อำเภอวังน้ำเขียว ซึ่งมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีได้เข้าไปดำเนินโครงการพัฒนาอาชีพ การท่องเที่ยว ตลอดจนการส่งเสริมด้านสาธารณสุขดังเดิมปี พ.ศ. 2545 นั้น พบว่าการผลิตไม้ดอกโดยเฉพาะการปลูกเบญจมาศเพื่อการตัดออก เป็นอาชีพที่มีความสำคัญมาก เพราะเป็นอาชีพที่ทำรายได้ให้เกษตรกรไม่ต่ำกว่าเดือนละ 20,000 บาทต่อครอบครัว นอกจากนี้การผลิตเบญจมาศตัดดอกยังได้รับการจัดให้เป็นผลิตภัณฑ์ “หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์” ของอำเภอวังน้ำเขียวอีกด้วย อย่างไรก็ตาม การผลิตเบญจมาศของอำเภอวังน้ำเขียว ก็ยังประสบปัญหาในด้านการผลิตอยู่หลายประการ ทางอำเภอวังน้ำเขียวโดยนายอำเภอและประธานกลุ่มผู้ปลูกเบญจมาศตำบลไทยสามัคคี ได้ขอให้นักวิชาการจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีเข้าไปให้ความรู้ทางด้านการพัฒนาเทคนิคในการปลูกเลี้ยง การตรวจสภาพดิน ตลอดจนการจัดการหลังการเก็บเกี่ยวดอกเบญจมาศ เพื่อแก้ปัญหาการผลิตและพัฒนาให้เป็นผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพดียิ่งขึ้น

คณะกรรมการวิจัยจากสาขาวิชาเทคโนโลยีการผลิตพืช โดยการสนับสนุนทุนวิจัยของสำนักงานคณะกรรมการการ

อุดมศึกษา (สกอ.) จึงได้เข้าไปสำรวจปัญหาต่าง ๆ ในปี พ.ศ. 2546 ซึ่งพบปัญหาที่เกษตรกรไม่สามารถแก้ไขด้วยตัวเอง จึงได้เข้าไปทำการวิจัยเพื่อแก้ปัญหาที่เกษตรกรกำลังประสบอยู่

การสำรวจปัญหา และการให้คำแนะนำวิธีการแก้ปัญหาต่าง ๆ แก่เกษตรกร

ได้ดำเนินการจัดประชุม เพื่อรับทราบปัญหาการปลูกเลี้ยงเบญจมาศในอำเภอวังน้ำเขียวตั้งแต่เดือนมีนาคม พ.ศ. 2546 มีเกษตรกรผู้สนใจจากกลุ่มต่าง ๆ เข้าร่วมประชุม ซึ่งสามารถสรุปปัญหาได้ดังนี้

1. แปลงปลูกแห้งพื้นที่เบญจมาศมียอดเหลือ
2. ต้นกล้าเบญจมาศเกิดใบเหลืองด่างเนื่องจากต้นเป็นโรคจัด
3. เบญจมาศมีการเจริญเติบโตในแปลงเดียวกันไม่สม่ำเสมอ ทำให้ต้องทยอยตัดเป็นภาระและเสียค่าใช้จ่ายสูงในการตัด

- กลีบดอกเบญจมาศมีสีขาว ไม่ตรงตามพันธุ์ เมื่อปลูกในช่วงอากาศร้อน
- ให้เบญจมาศดอกเดียวมีขนาดดอกใหญ่ขึ้น เพื่อให้ราคาสูงขึ้น
- ดอกไม้เที่ยวเว้า และมีอายุการปักเจกันสั้น
- การปลูกเบญจมาศประเพณีอยู่ในช่วงฤดูร้อนมักพบปัญหาภัยหนาวเกินไปทำให้มีปัญหาด้านการตลาด
- ปัญหาค่าใช้จ่ายสูงในการใช้โดโลไมท์และน้ำกรดถูก
- เบญจมาศเมื่อปลูกขึ้นที่เดิมหลายครั้งจะเกิดโรค
- เข้าทำลาย จึงต้องย้ายที่ปลูกไปเรื่อย ๆ แต่เกษตรกรมีพื้นที่จำกัดทำให้ต้องไปซื้อที่คนอื่นปลูก
- ปัญหาด้านแรงงานและค่าใช้จ่ายในการกำจัดวัชพืชในแปลงปลูกเบญจมาศ
- เบญจมาศประเพณีขอรับน้ำของดอกใบ และต้นใหญ่เกินความต้องการของตลาด แต่คุณภาพไม่ดี และมีอายุการปักเจกันสั้น นอกจากนี้ยังมีปัญหาน้ำลึกอยู่อีก จึงมากผู้จัดเห็นว่าปัญหาน้ำของอย่างสามารถให้คำแนะนำแก่ได้ทันที จึงสรุปคำแนะนำในการแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้ดังตารางต่อไปนี้

ปัญหา	สาเหตุ	วิธีแก้ปัญหา
แปลงปลูกแม่พันธุ์เบญจมาศมียอดเหลือบ	มีปริมาณปุ๋ยฟอฟอรัส ในดินสูงเกินไป	ในการใช้ปุ๋ยครั้งต่อไปไม่ควรใส่ปุ๋ย ซึ่งรวมกับให้ลดสูตรปุ๋ยตัวกลางลง
ต้นกล้าเบญจมาศเกิดใบเหลืองด่าง	เนื่องจากดินเป็นกรดจัด ซึ่งในสภาพที่เป็นกรดจัดนั้นธาตุเหล็ก (Fe) ในดินจะมีความเป็นพิษต่อต้นเบญจมาศ	ให้ใส่ปูนโดโลไมท์หรือแกลบเพาเพื่อเพิ่ม pH ในดิน ไม่ควรใช้แกลบดิบ เพราะยิ่งทำให้ดินเป็นกรดยิ่งขึ้น
เบญจมาศมีการเจริญเติบโตในแปลงเดียวกันไม่สม่ำเสมอ	ไม่มีการคัดเลือกยอดพันธุ์ที่นำมาปลูกภายในแปลงเดียวกัน และในการเตรียมแปลงปลูก การผสมปุ๋ยและวัสดุต่าง ๆ ไม่เกลี่ยให้สม่ำเสมอ กันทั่วทั้งแปลง	ต้องคัดเลือกยอดพันธุ์ที่จะนำมาปลูกภายในแปลงเดียวกัน ให้มีขนาดเท่ากันหรือใกล้เคียงกันมากที่สุด จึงต้องในการเตรียมแปลงปลูก การผสมปุ๋ยและวัสดุต่าง ๆ ต้องผสมให้เข้ากันเกลี่ยให้สม่ำเสมอ กันทั่วทั้งแปลง
กลีบดอกเบญจมาศมีสีขาว ไม่ตรงตามพันธุ์	เนื่องจากเมื่อปลูกในช่วงอากาศร้อนเบญจมาศได้รับอุณหภูมิและปริมาณแสงแಡดที่มากเกินไป ทำให้สีของกลีบดอกเปลี่ยนไป หรืออาจเนื่องมาจากช่วงที่ดอกเริ่มเห็นสีได้รับแสงแಡมากเกินไป อีกเหตุผล	ในการปลูกนอกฤดู ควรเลือกปลูกพันธุ์ที่มีสีของกลีบดอกเป็นสีขาว สีเหลือง หรือที่มีสีของกลีบดอกอ่อน ๆ ในช่วงที่ดอกเริ่มเห็นสีต้องใช้ชากแรนพวงแสงให้เก็บเกี่ยวเมื่ออายุเหมาะสม ไม่ปล่อยไว้ในแปลงนานเกินไป

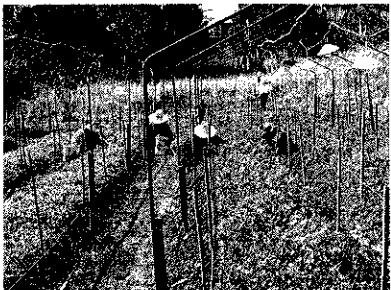
และวันสั้น ให้ปรับเปลี่ยนการให้น้ำใหม่ โดยในช่วงวันสั้น ให้น้ำทุกวัน 13-13-21 จำนวน 2 ครั้งต่อเดือน และให้น้ำทุกทางใบสูตร 13-0-46 ความถี่ 7 วันต่อครั้ง ก่อนเก็บเกี่ยว 1 สัปดาห์ฉีดพ่นน้ำทุกวันใน 0-0-60 ความเข้มข้น 1 เปอร์เซ็นต์

ทำให้สามารถลดค่าใช้จ่ายในเรื่องปุ๋ยลงได้ 30-40 เปอร์เซ็นต์ และได้ลดอุบัติภัยตามที่มีลักษณะของช่องต่อต่อต่อตามความต้องการของตลาดที่มีอายุการปักแจกนานขึ้นอีกด้วย

ถึงแม้คุณผู้วิจัยจะได้ให้คำแนะนำ ร่วมทดสอบทดลอง ทดลองดำเนินการอบรมเพื่อให้ความรู้ทางด้านการผลิตเบญจมาศ ไม่ตอกไม่ประดับอื่น ๆ และการผลิตไม่กระถาง ให้แก่เกษตรกรผู้สนใจในอำเภอวังน้ำเยี่ยวไปแล้วหลายปี แต่เกษตรกรผู้ปลูกเบญจมาศในอำเภอวังน้ำเยี่ยวเกือบจะประสบปัญหาทางด้านวิชาการที่เกี่ยวกับการผลิตเบญจมาศ และไม่ตอกไม่ประดับอื่น ๆ ออยู่อีกหลายเรื่อง จึงควรที่ผู้เกี่ยวข้องจะได้ให้ความช่วยเหลือทั้งนักวิชาการ นักส่งเสริม และเพื่อนเกษตรกรเอง ในการให้ความรู้และสนับสนุนปัจจัยต่าง ๆ

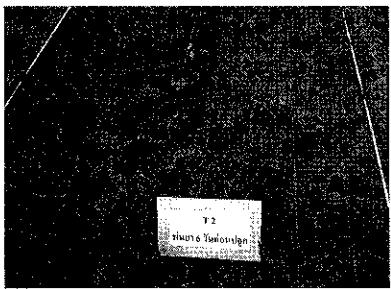
ที่จำเป็นเพื่อให้วันน้ำเยี่ยวนี้เป็นแหล่งผลิตเบญจมาศ และไม่ตอกไม่ประดับอื่น ๆ ที่สำคัญได้อย่างยั่งยืน ซึ่งจะทำให้อาเภอวังน้ำเยี่ยว ซึ่งสายงานด้วยทิวทัศน์ของภูมิประเทศอยู่แล้ว จะมีความคงทนยั่งยืนด้วยพันธุ์ไม้ตอกไม่ประดับหลากหลายสีสัน ที่ช่วยเพิ่มความงามให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจ เป็นแหล่งรายได้ และประทับใจแก่ผู้ได้สัมผัสถกับบรรยากาศที่สดชื่นลงตัวที่ยากจะลืมไปอีกนาน หมายความว่าการเป็นเมืองสวิตเซอร์แลนด์แห่งภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง

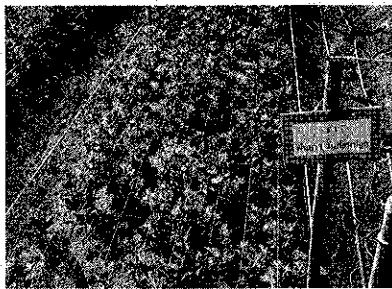
การใช้แรงงานคนกำจัดวัชพืช

แปลงที่ไม่ฉีดพ่นสารกำจัดวัชพืช

แปลงที่ฉีดพ่นสารกำจัดวัชพืชอายุ 7 วัน

และแปลงที่ฉีดพ่นสารกำจัดวัชพืชอายุ 30 วัน

2. การใช้วัสดุธรรมชาติ ได้แก่ หินผุนในแปลงปลูกเบญจมาศ เพื่อลดค่าใช้จ่ายในการใช้เคมีในที่และปุยกระดูกผลการทดลองพบว่า เมื่อผสมหินผุนกับโดยไม่ในอัตราส่วน 3:1 สามารถทำให้เบญจมาศมีความแข็งแรงขึ้น มีอายุการใช้งานนานขึ้น สามารถลดค่าใช้จ่ายในการใช้เคมีในที่ และเพิ่มสัดส่วนของดอกไม้เกรดเดิม 25-30 เปอร์เซ็นต์

3. การปลูกข้าวที่เติมมีปัญหาโรคโคนเน่าในระยะยังแก้ว และโรคเนี้ยวบุบในระยะดอกเริ่มบาน ได้แนะนำให้เกษตรกรใช้อีเช็คโคร์ร์มที่ปลูกเลี้ยงในการหมักกรองข้าว (filter cake) ผลการทดลองพบว่า สามารถป้องกันโรคโคนเน่า และโรคเนี้ยวบุบได้อย่างสมบูรณ์ และทำให้สามารถปลูกเลี้ยงเบญจมาศซ้ำในพื้นที่เดิมได้อย่างยั่งยืน

4. ปัญหาด้านแรงงานและค่าใช้จ่ายในการกำจัดวัชพืช ได้ทดลองใช้สารเคมีร่วมกับการใช้วัสดุธรรมชาติในแปลงปลูกเบญจมาศพบว่าการใช้สารกำจัดวัชพืชอะลาร์ชิล (alarchilo) ในอัตราที่เหมาะสม สามารถควบคุมวัชพืชใบแคบ

ที่กำจัดยากลงได้กว่า 90 เปอร์เซ็นต์ และควบคุมวัชพืชใบกว้างลงได้กว่า 40 เปอร์เซ็นต์ ส่วนการใช้ พูเมิโคลาซิน (fumioxazin) สามารถควบคุมวัชพืชทั้งใบกว้างและใบแคบได้กว่า 90 เปอร์เซ็นต์ โดยการใช้สารกำจัดวัชพืชฉีดพ่นลงบนแปลงก่อนย้ายปลูกเบญจมาศ 3-5 วัน และพบว่าลดค่าใช้จ่ายในการกำจัดวัชพืชจากเดิมลงได้ประมาณ 15,000 บาทต่อไร่

5. การที่เบญจมาศประगเหตุดอกซ่อน มีขนาดดอกตัวนั้น และใบใหญ่เกินไป คุณภาพไม่ดี และมีอายุการปักแกกันสั้นเนื่องมาจากเกษตรกรใช้ปุ๋ยที่มีในตลาดเจนสูง และมีการใช้ปุ๋ยทางดินอย่างเดียว ซึ่งทั้งใช้ในความต้องที่สูงด้วย จากการทดลองพบว่า เมื่อเปลี่ยนสูตรปุ๋ยจากเดิมที่มีการใช้ปุ๋ย 15-15-15 อัตรา 3 กิโลกรัมต่อ 20 ตารางเมตร ทุก 10 วัน ตลอดทั้งในช่วงวันยาม